

SABATO

30
04

INTERIEUR

HET WEEKENDMAGAZINE VAN DE TIJD

WEG MET HET MINIMALISME

LEVE DE PRINT OP KLEREN,
MUREN EN MEUBELS

LIVING COLOURS: Kleurtherapie voor het huis

BINNENKIJKEN in de loft van
kunstenaar Donald Judd in New York

Interieur | n° 3

19de-eeuwse melkerij in **Den Haag**
verandert in hedendaags stadspaleis

MILK SHAKE

Waar nu de Lota Sofa van Eileen Gray en de Eames Lounge Chairs staan, liepen vroeger de koeien. Mary Hessing, de voormalige hoofdredacteur van het magazine 'Eigen Huis & Interieur', en haar man Toon Lauwen vormden in het Nederlandse Den Haag een 800 vierkante meter grote koeienstal met hooizolder annex melkfabriek om tot hun gezinswoning én werkruimte. Het koppel lanceert volgende maand een nieuw lifestylemagazine. TEKST: TINA HOM/LIVING AGENCY FOTO: KASIA GATKOWSKA

Melkfabriek, meubelopslagplaats, kunst-atelier en zelfs coffeeshop. De 800 vierkante meter grote ruimte had al een bewogen leven achter de rug toen de Nederlanders Mary Hessing en Toon Lauwen er hun oog op lieten vallen.

Toon Lauwen en zijn vrouw Mary Hessing namen de hele verbouwing voor eigen rekening.

W ellicht hadden Mary Hessing en Toon Lauwen zich het begin van hun renovatieproject anders voorgesteld. In 2004, minder dan drie weken voor ze met de verbouwingswerken aan de voormalige melkfabriek De Sierkan wilden beginnen, brandde op de plek waar vandaag hun eettafel staat, een auto uit. De brandweer was binnen vijf minuten ter plekke, waardoor de schade binnen de perken bleef. Maar het hele pand - van de begane grond tot in de nok van het achterhuis - was wel bedekt met een dikke laag diepzwart roet. 'We hadden een stevige dosis optimisme nodig om de moed niet te laten zakken', zegt Toon Lauwen, tentoonstellingscurator bij onder meer het Stedelijk Museum Amsterdam en uitgever van een vijftiental boeken over architectuur en design.

De voormalige melkfabriek/meubelopslagruimte/kunstatelier/coffeeshop ligt verscholen achter vier grote garagedeuren. Een 800 vierkante meter groot universum dat veel weg heeft van een New Yorkse loft. 'Toen we hier introkken, stond de fabriek te verkommen', zeggen Hessing en Lauwen, die er trots op zijn dat ze voor de verbouwing geen architect hebben ingehuurd. 'Om van die 800 vierkante meter een gezinswoning te maken, moest er een nieuwe invulling gegeven worden aan de ruimte waarbij wij optimaal wilden gebruikmaken van de contrasterende volumes. →

‘Niets heeft hier een vaste plaats, we blijven de inrichting van ons huis veranderen en improviseren erop los.’

De benedenverdieping bestaat uit vier grote ruimtes: een entree/garage, woonkamer met keuken, een patio en het achterhuis.

De stevige, 19de-eeuwse constructie van gietijzeren kolommen, stalen balken en bakstenen gewelven bleef tamelijk goed bewaard.

De openingen die we in het plafond maakten, laten de hele dag een zacht zonlicht door.’

Beeldbepalend voor de nieuwe inrichting zijn grote puien van staal en glas waarmee het koppel de grote fabriekshal naar een meer huiselijke maatvoering indeelde. Door te kiezen voor stalen puien - een klassiek thema uit de modernistische architectuur - bleven Hessing en Lauwen dicht bij het industriële karakter van het pand. Nóg een opvallend overblijfsel uit de tijd van de oude melkfabriek zijn de lambriseringen van zwart-witte tegels die behalve in de garage - waar een vintage Mercedes staat - ook het beeld van het achterhuis en de patio bepalen.

HOUSE OF CARDS

Rond die centrale patio bevindt zich de gigantische salon met betonnen vloer. Een Deense houtkachel vormt het middelpunt

van de zithoek, die bestaat uit een paar Eames Lounge Chairs van Herman Miller en een Lota Sofa van Eileen Gray, nieuw gestoffeerd in een donkerpaarse stof van Kvadrat. De objecten en kunstwerken die in huis staan of hangen, verzamelde het koppel doorheen de jaren. ‘Je kunt onze stijl wat vergelijken met het ‘House of Cards’ van Charles en Ray Eames, die er net als wij van hielden allerlei spullen te verzamelen’, zegt Hessing.

‘Niets heeft hier een vaste plaats, we blijven de inrichting van ons huis veranderen, we improviseren erop los. We denken ook na over de combinatie van voorwerpen en de harmonie tussen de stukken.’ De vier eenvoudige wandkasten die de lange wand van de woonkamer in zones onderverdelen, zijn op maat gemaakt. Ze gebruiken de kasten om kunst en leuke objecten te etaleren; naast een opgezette kroonkraanvogel staan zelfportretten van de Nederlandse kunstenaars Laurien Dumbar en Rosemin Hendriks. ‘Een eigen stijl hebben we niet, want we proberen om niet in herhaling te vallen. Niet als mens, niets als gezin, maar ook niet in ons professionele leven.’

HET MOOISTE

De vrouw des huizes was tot begin dit jaar hoofdredactrice van het design- en interieurmaandblad ‘Eigen Huis & Interieur’ en is nu bezig een nieuw tweemaandelijks lifestylemagazine uit de grond te stampen: WOTH (WONderful THINGS). ‘Het eerste nummer komt er in mei. Het wordt een papieren verlengstuk van de site en de →

Tijdens het festival Designkwartier Den Haag openen Hessing en Lauwen in hun woning een pop-upstore met hun lievelingsstukken.

blog waarmee we al begonnen waren. Wat we willen? Het mooiste magazine over design, interieurdecoratie, mode, reizen en de hele creatieve industrie, met een Nederlands-Europese insteek. Er komt een Nederlandse en een Engelse editie. We beginnen met een beperkte oplage van 10.000 stuks in de twee talen, te koop in supermarkten, de krantenkiosken en in de betere conceptstores als Corso Como 10, Merci, Lafayette en Maison L'Empereur.

POP-UPSTORE

In de woonkamer geeft de grote houtkachel een behaaglijke warmte af en in de ruimte zijn lukraak zitbanken en een eetplaats neergezet. Ieder jaar tijdens het festival Designkwartier Den Haag openen Hessing en Lauwen hier hun WOTH, een pop-upstore die ze zelf bedachten en die hun de kans geeft hun lievelingsstukken naast elkaar te zetten.

Ook de keuken is maatwerk en is gebaseerd op die van De Gulden Bock in Antwerpen, het lievelingsrestaurant van het koppel. De absolute blikvanger hier is een wand van handgemaakte Marokkaanse zelligetegels. Het grote pastelgroene vlak contrasteert mooi met het chocoladebruine meubilair met slagersbeslag.

In het hart van de plattegrond sloopte het

koppel nog een oud kantoortje om er de patio te kunnen maken. De magnolia die er vandaag staat, bloeit twee weken per jaar. 'Weinig, inderdaad, maar zodra hij in bloei staat, hangt de lente in de lucht', zegt Hessing met een knipoog.

ZONOVERGOTEN TERRAS

Tussen de leefruimte en het achterste gedeelte van het huis zitten oude dubbele deuren die een scheidingswand vormen. De gietijzeren zuilen, de metalen balken en de onbewerkte stenen zijn verwijzingen naar het industriële verleden van de plek. Pippi, de oudste (15) van de drie dochters van het gezin, heeft een deel van de ruimte ingepalmd. Haar kamer ligt naast een bioscoopzaal en het kantoor van Hessing, dat dan weer ingericht werd in wat vroeger de kaasopslagruimte was.

Een paar treden leiden naar de eerste verdieping, die van de ouders. Zij kijken uit op een zonovergoten terras en een zomerkeuken. Het visgraatparket en de muren in doffe kleuren geven de kamers een elegant en intiem karakter.

De tweede verdieping, onder het dakgebint en de oude, houten balken, is het domein van Maisie (10) en Zwaantje (8), de twee andere dochters van het echtpaar. De hele ruimte is zowel een slaapkamer die de meisjes delen als de gedroomde speelkamer. Met verplaatsbare en op maat gemaakte houten meubelen kunnen nieuwe muren worden gebouwd, zodat de ruimte er telkens opnieuw anders gaat uitzien. Het is er een gezellig rommeltje van rotanmeubelen en bij elkaar geraapte spullen. 'Net als op de benedenverdieping kunnen we ook hier de inrichting naar hartenlust aanpassen', zegt Hessing. 'Je merkt het: regels hebben we hier niet.' ■ www.woth.co

Festival Designkwartier Den Haag: van 27 t/m 29 mei 2016, www.festivaldesignkwartier.nl

